

290. Vil du være stærk og fri.

(Af „Ludlams Hule“)

Andantino.

C. E. F. Weyse.

1. Vil du væ-re stærk og fri, pres de rø - de Dru-er! Vil du staa For-

tu - na bi, nær din Ungdoms Lu - er! Fro til Kampen i - le vi

da, naar Fa - ren tru - er; hil-se paa vor Blomstersti Jomfruer og Fruer.

2. Kort kun er den grønne Vaar,
Livets Timer ile;
snart den hvide Vinter spaar
om den lange Hvile.
Men selv under sølvgraa Haar
rød kan Kinden smile,
og hvor Bacchi Bæger staar,
hænger Amors Pile.

3. Lær af Rosen i sin Lund
purpurvarm at fryde.
Lær i Kampens raske Stund
Fjendens Lanse bryde.
Ingen Plet paa Jordens Rund
rent er uden Lyde;
den er lykkelig, som kun
ret forstaar at nyde!

4. Falmer hen den skønne Mø,
som du nylig kyste;
skal du ej paa Verdens Ø
længer dig forlyste:
Blomsten visner, Kød er Hø,
Høet maa man høste;
engang skal vi alle dø!
Lad saa det dig trøste.

A. Oehlschläger.